

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: IV. ker., Kecskeméti-utca 6. szám. (Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársaság.)
Előfizetési árak: egész évre 8 frt (16 korona); félévre 4 frt (8 kor.); 1/4 évre 2 frt (4 kor.). Egyes szám ára 16 kr. (32 fillér)

ÚJ FOLYAM XVI. KÖTET.

17. SZÁM.

BUDAPEST, 1893. OKTÓBER 22.

PÁRBAJ.

Többrül többre, szórul szóra
Jó közelre össze mentek,
Emlegetve már hevőkben,
Ördögöt és apró szentet.

Ment vala a párviadal
Csak nyelvvel s nem acél-karddal,
De tudjuk, hogy ez a fegyver
Mindig sajgóbb sebet vagdal.

S már azt hittük: a lovagi
Elintézés véget ére,
Jóllehet, nem folyt miatta
Egyik félnek sem a vére;

S im váratlan fordulattal
Változtat az egyik állást,
S oda sujt a gyanútlanra
Egy haragos oldalvágást.

Olyan vágást, mely urak közt
Ki van zárva mind örökre,
Akár van és akár nincsen
A kényesebb hely bekötvé.

«Te nem adtál öt piczulát
A szoborra, én meg adtam,
Szégyeld magad!» belöle a
Lovagi dölyf ki így pattan.

Ki ez a hős? ez a bátor?
Bizonyára csak egy suszter!?
Dehogyan is az, dehogyan is az:
Ez egy magyar fő-miniszter.

A KULTUSZ-BUDGET.

A karavánról az ország is gondoskodik.

Tehát ő ott is arat, a hol nem vet; mert a mit ő egyáltalában vet, az nem mag, hanem konkoly.

Akadtt egy bátor ember, *Neményi Ambrus*, a ki azt hitte, hogy ha igazat mond, annak fogantja is leszen. Ki mondta a puczer valót, hogy mikor az ország közművelődési célokra mindössze csak keserres 93.512 forintot áldozhat, istentelenség abból 40.000 forintot a Pulya-Szászféle atyafiságnak, sógorságnak és komaságnak odadobni.

Ez igazán olyan tiszta munka és igazságos felszólalás, hogy arra minden lelkiismeretes forum azt mondta volna: kössük be a zsák száját az atyafiak előtt.

De hát — ott volt *Hegedűs Sándor*, a százezrekkel potyázó jubiláns és természetes, hogy elsőnek szólalt fel *Neményi* ellen. Mert azt már csak mégsem engedhette, hogy az ezrek elől elzárja azok rendeltetési helyét: az erdélyi atyafiak feneketlen zsebét.

Hiában pártolta a puritán *Kovács Albert* *Neményi* Ambrust. Kinevették, hogy elmaradt a kortul. *Falk Miksa* meg azzal tromfolta le a szükmarkoskodókat, hogy mikor az állam budgetje több száz millió, akkor az első tudományos intézet segélyezésére nem sok a 40.000 ft.

Hast e' Logik!

Gróf *Csáky Albin* igen-igen jellemző kézmóssággal állott a potya-pártolók pártjára: miután ő az akadémia dotációját így vette át s a redukció nagy nehézségekbe ütköznék, kéri a tétel elfogadását!

De már igazán bekövetkezett, hogy a kultusz-budget a *Csáky* szalmája.

A vége pedig: a kutya ugat, a karaván halad.

Nincs párja Ausztriának!

Ferencz Ferdinánd királyi herczeg nagy utjáról Bécsbe visszaérkezve, így kiáltott fel:

— Hiába, nincs párja Ausztriának!

Hiszen ha ez igaz volna, s ha Magyarország nem volna annyira hozzá kötött párja Ausztriának!

*

Persze régen az volt ilyen alkalmakkor a felkiáltás, hogy «Extra Hungarum non est vita!»

Fájdalom, mostanában mindig csak azt látjuk, hogy «Extra Hungarum est vita.»

KOKAI TÓBIÁS KÉPVISELŐ OTTHON.

Hát megint vakációt kaptatok Tóbi? No, csak nincs szerencsésebb nép a világon, mint a képviselő. Hanem máregyszer én is népgyűlést hívok össze a képviselőkéből és vád alá kérjük helyeztetni a kormányt azért, hogy minduntalan vakációra küld bennete-

ket, aztán egész nap itthon ültök, lebzseltek, nem csináltak semmit. Hogy mit csinálnál? Hát te szerinted a képviselőnek nincs egyéb tenni valója, mint az igen szavazatát beadni, aztán megint nagyot pihenni? Ha legalább úgy tennél, mint a többi: elmenél a jó pajtasok birtokaira vadászgatni. Hogy neked már tiz esztendeje nem volt puska a kezvedben, Oh, te koczavadász, te! Hát az már nem is vadászhat, a ki löni nem tud? Hiszen nem csak nyúlra szokás vadászni, fiam, hanem mai napság még gyakrabban völegényekre. No hát! Ezt is én rágjam a felfogásodba.

Ide hallgass Tóbi! Az a hír, hogy a házassági törvényt úgy fogják beterjeszteni, hogy polgári is legyen, meg egyházi is. Hát azt mondom, hogy ha a te véleményedet találná kérdezni a miniszter, hát neked mindegy legyen: akár polgári, akár egyházi, csak házasság legyen. Ne feledd, hogy három férjhezadó lány apja vagy. Csitt! tartsd feljebb azt a pamutot.

A VEKNYI ÉS A SZAFALÁGYI.

— Te!
— He?
— Hehehe!
— Mihehe?
— Ezt jól csináltuk. Összeszedtük czudarul az ellenzéket, aztán mikor jött volna a nyakunkba a visszatörlesztés, akkor fájeramtot mondtunk, lecsavartuk a

gázlámpákat s haza küldtük a legényeket.

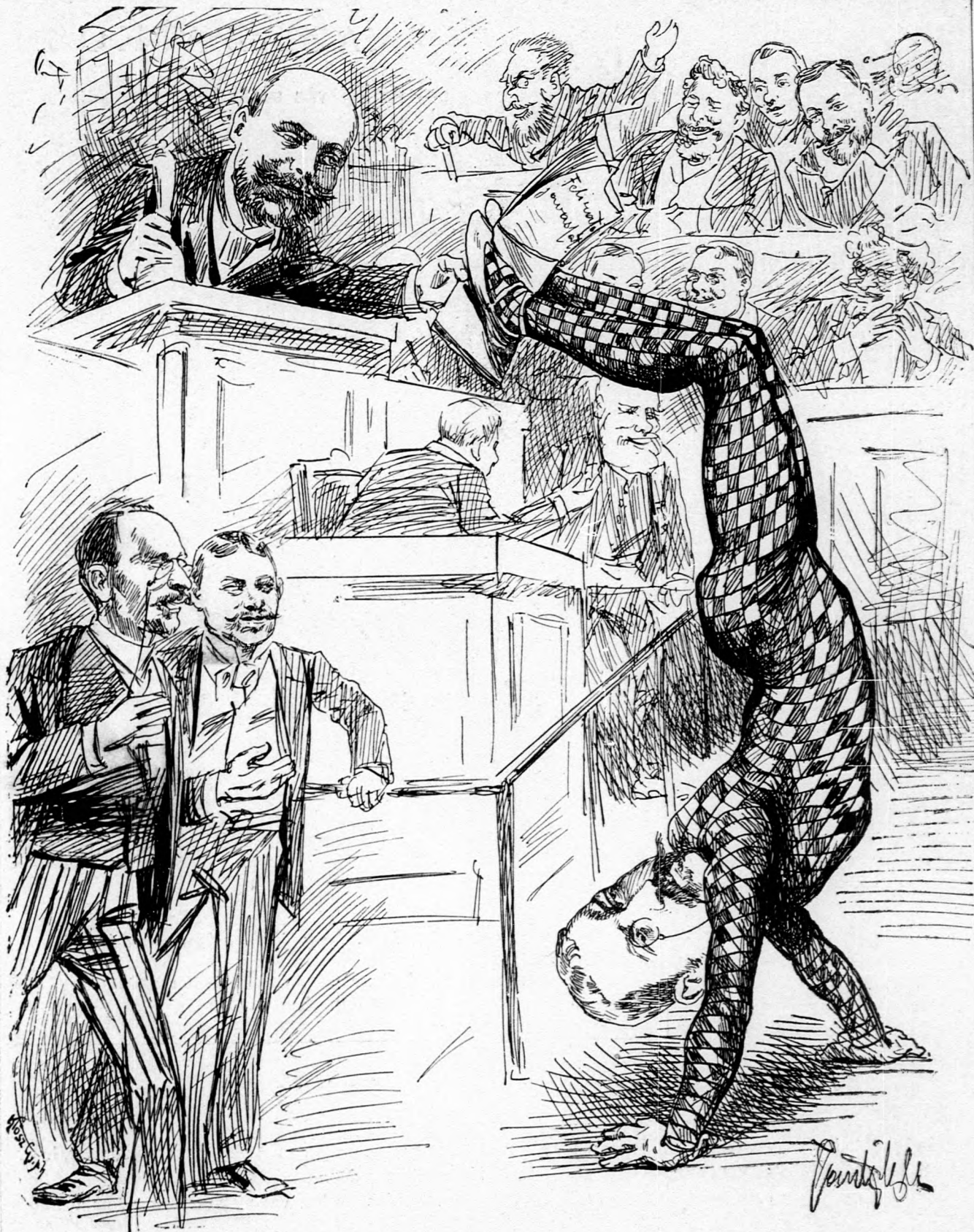
— Ez bizony sikerült. Mire vissza kerülnek, kifújja a dühöket és mink megmenekültünk.

— És egészen bevág a programmunkba.

— Programmunkba? Há' van nekünk programunk, te?

— Hogyne? az, hogy heverjünk.

— No de heverünk is!

(Sir John Asbóth legutolsó fellépése.) Meg kell adni neki, hogy mindig új és eredeti tud lenni.

KADENCZIÁK.

Ha Apponyi szól a «tárgyhoz» :
Miniszterelnököt — hámoz!

A mit mondott Tisza Lajos :
Mint a Tisza oly zavaros!

Ha Asbóth beszél a Házba'
Khinint végé a patikába!

De külön hashajtó káros :
Hogyha szól a «méltóságos»!

A sok lövés.

*Bosszus volt a király
Oda lenn, Kőszegen :
«Ennyi lövés puffra!
Most már elég legyen!»*

*Felség, ha rá szólna
Most is a t. Házra :
Ennyit Kőszegen sem
Lődöztek potyára!*

AZ AZ ÁTKOS

— Az eljárás alatt. —

A—nyi K—l. Jaj nekem, hogy ilyen erőszakoskodást kellett megélnem.

A nélltóságos. Úgy kell neked, minek csinálsz nekem konkurencziát.

Az oroszok Párisban.

Páris, okt. 19, Nagy eszem-iszom. Fagygyúgyertya és petroleum ára hihetetlenül felszökött.

Regény a Dunaparton.

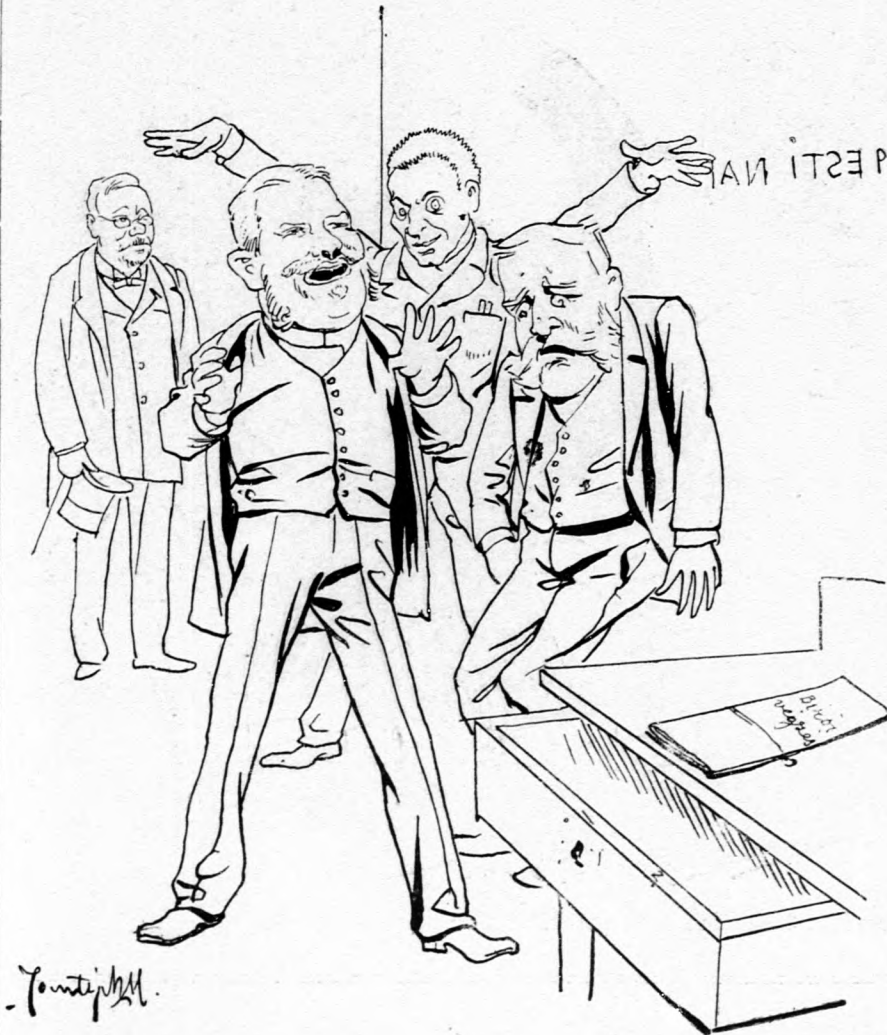
Kisasszony. Uram, mivel háláljam meg önnek, hogy kimentett a vízből?

Úr. Menjen férjhez valamelyik jó barátomhoz.

CZENZURA.

— Az eljárás után. —

A méltóságos. Jaj, nekem, hogy épen fertály elején nem az én «lappomat» érté ez a stráges. Ugysegéljen adnék érte 5000 pöngöt.

A lovagló fiú.

Zájfénblózerné. Izsókám, nézd az Izidorunk azon a lón! Adnék érte száz florén, ha lent volna arról a lóról.

Zájfénblózer. Micsede pozorlás? várj: úcsóbban is mindjárt leesik.

Apai tünődések.

I.

Ki az úr a háznál?

— Feleségemhez. —

Ki az úr a háznál? —

Én, — vagy te talán?...

Lám!... Laczié minden.

Amit csak talál.

Hát még Zoltán s Ernő —

A két nagy legény!...

— Biz' az övék minden

Diszmű és regény.

Ne is busulj ezen

Soh'se feleség!...

Hiszen ennyi fiu...

— Csupa büszkeség!

II.

A negyedik.

Hát már utban a «negyedik»?...

— Bizonyisten jól van!

Hogy nem léssen hat belőlük,

— Nem mondom egy szóval!

Mert az áldás természete

— Hogyha egyszer «áldás» —,

Hogy kit szeret, fölkeresi...

S föl se keres már mást.

...Nos hát jöjj csak kicsi fiam,

— Vagy hogy kicsi lányom! —

Kis angyalok érkezését

— Én örömmel várom!

B. Er.

Munka után...

Elnapolták a t. Házat,
Magyarázata van ennek:
Veszekedő honatyáink
Kifáradtak s most pihennek!

Jóakarató figyelmeztetés.

Biró. (A női tanúhoz.) Hány éves?

Tanú. (Hallgat.)

Biró. Gyorsan kérem! Gondolja meg, hogy mentől tovább habozik, annál idősebb lesz.

UJ PÁRBAJ-

Első nap összekapnak egész gavallérosan, —

A CZENZURA!

— MÁSZOLAT A «PESTI NAPLÓ»-BÓL. —

A telegramm.

Lapunk szerkesztőségében házkutatást tartottak. Telegrammokat kerestek. Telegramm nincs.

A főszerkesztő szobájában.

A főszerkesztő íróasztala előtt ült. Csibukozott. Mikor a törvény emberei bejöttek, azt kérdezte: erőszakot akarnak-e alkalmazni? Azok azt mondták: igen. Erre a főszerkesztőnk csibukja elaludt s ő felkelt, hogy újra rágyujtsa.

A felelős szerkesztő szobájában.

A felelős szerkesztő arra a kérdésre, hogy hol a telegramm? felelőssége teljes érzetében felelt:

— Nem tudom.

Ebből látszik, hogy ő felelős szerkesztői állását korrektül fogta fel, mert felelt. Nem lett volna korrekt, ha nem felelt, mert micsoda felelős szerkesztő lenne az, a ki nem felelt?

Az alszerkesztő szobájában.

A törvény emberei el voltak vakulva, mert azt sem vették észre, hogy az az asztal, a melyet fel akartak nyitni, az alszerkesztő tulajdonát képezi. Ennek konstataciója után ez ügyről nincs több szavunk.

A lakatos inas.

Mezitláb jött. Csimesz Gyurinak hijják és Kalapács Károly műhelyében dolgozik. Marczona alak, olyan mint egy fia-ördög. A lelkét nem láthattuk s így nem állapíthattuk meg, hogy az is olyan fekete-é?

SZOKÁS.

s másnap, mikor az affér elintézésére kerül a dolog, a felek különböző fegyvernemekkel jelennek meg.

A kulcs-csomó.

Megolvastuk: 51 kulcs volt a kis ördög karikájára fűzve. Végig próbálta vele fő-, al- és fel-szerkesztők asztal-fiókjait.

A pityke-gomb.

A felnyitott fiókokban végre egy pityke-gombot találnak.

Ez az a korpusz delikti, a mihez most egy nadrágot kell varni, ha tudnak.

A gyufa-tartó.

Szerkesztőink asztalain egy-egy gyufa-tartó van elhelyezve. Figyelmeztettük a törvény embereit, hogy ahhoz ne nyuljanak, mert tüzzel játszani nem jó.

A veres plajbász.

Veres plajbász is van minden asztalunkon.

A tinta-tartó.

Tinta-tartó nélkül se fő-, se al-, se fel-szerkesztő asztala el nem képzelhető.

A fotografus.

Ez ugyan épen olyan kevésbé tartozéka egy nagy redakciónak, mint a kir. ügyész és vizsgálóbíró, hanem azért gondoskodtunk róla, hogy levétezzük magunkat — az előkor számára, tanúságul, hogy elődeinknek is így kellett volna tenni.

Finale.

No, de meg van már a három kolumna, tehát elég.

Tanúság.

Nem szép ugyan a törvény embereinek eljárása, de nekünk jó!

A KARAVÁN

Hellebárd Álmos fölfedező útja.

(Karaván-ülés.)

Ódász-Kár elnök: Tekintes Karaván! Pulya Pável tagtársunk vejét, (enyje, a neve nem jut az eszembe) tehát urat (Pulya közbekiált: «Hellebárd Álmos!») ah igen, igen, bocsánat! hogy oly szórakozott vagyok, engedelmet kérek, tehát tagtársunk vejét a nyáron felfedező körútra küldöttük ki a külföldre, hogy a Szabó Károly elhunyt tagtársunk által hátrahagyott könyvezédelákhöz néhányat gyűjtsön, mielőtt azt a 4000 darabot a maga neve alatt kiadná. Jelesül ha csak tizet-huszat sikerül feltalálnia (s ezt közbevetőleg mondván, egy vak teve is megteheti annyi millió könyv közül, a mi külföldön van) már akkor magáénak tekintheti a gyűjteményét, csak azokat ügyesen helyezze el az elejére és a végére. Az első lapon túl s az utolsó lapon innen úgy se néz meg senki akadémiai kiadványt, — ezt a nagy eredményt sikerült a jelenlegi Ódász-Pulya-regime alatt elérnünk, tehát a «pia fraus» (mely ösidőtől fogva vezetett tetteinket) itt is czélt ér. Méltatnunk azonban tudni, hogy a külföldön a magyar nyelv igen szórványosan műveltetik, ennél fogva egy budapesti, németül tudó hordárt is szerződtettünk melléje, kinek külön költségét a jelen év költségvetése terhére utólag számoljuk el. (Helyeslés.) S most felkérem Pulya urat, sziveskedjék veje utazási jelentését felolvasni.

Pulya Pál (olvas.): «Tekintettes Karakán! (Enyje, az a tinó nem mutatta meg előbb, tele van csupa orthografiai hibával és egyéb számársággal.) Felfedező körutamra indullván, méltás Apóssom tanácsát nem fogattam el, hogy önálóságomat bizonyícsam ez el is. Tudnilik ő aszt ajálota, hogy mint Sztánley bassa a legsötétebb Afrikába, egy sátratt is vigyek magamál, de én aszontam, hogy ahol könyvtár van, ott muszáj házi mester lakásnak is lenni, tehát ott meghuzom magamatt és nem szorullok sátorra. Így bátrann nekimentem az utnak és a vaspáljával Bécsben érkeztem. Először fölfedeztem Bécsset, hogy az nagy város és már kívül van Magyarországon. A németek vídennek hyják. Nagyon sok szép uczája van és egy nagyon szép temploma, akit Szent-istván alapított, akit megköveztek a zsidók 1000-be. Vótam kin a práterbe is, de osztán fölfedeztem a könyvtárat, hol félmillió könyvet fedeztem fel. Ere haza sürgőnyt küdtem, hogy utamal máris mil eredményt értem el.»

Ódász-Kár: Közbevetőleg megjegyzem, hogy erre rögtön bizottsági ülést tartván, határfalan örömrünknek adtunk kifejezést azon bámulatos tény felett, hogy a vő úr, kiről

midőn kiküldtük, alig tétéleztük föl, hogy tiz-húsz könyv-nél többet talál, félmillió, azaz ötszázezer könyvet talált egy csomóban! Pulya Pál tagtársunk indítványára az érdemes vőt azonnal alkönyvtárnokká neveztek ki, s további 500 frt ösztöndíjat küldöttünk dróton neki. Méltzassanak ezt helyeslő tudomásul venni. (Pulya helyeslőleg üvölt.) Kérjük e rendkívül érdekes jelentés folytatását.

Pulya (tovább olvas): «Van ott elég magyar könyv, de nem találtam se Pulya apóssom verseit, se Ódász-Kár «Salamonyát», nem vesztegetem több időt ott, hanem Prágába mentem. It nem találtam könyvtárat, meri a melém adott hordár nem tudot csehül s nem találtuk meg a könyvtárt. De Poroszlóba már job sikerel jártunk, mert ott megint találtunk egy könyvtárt, ahol kétszázezer könyv vót. Eszt is megsürgönyöztem.»

Ódász-Kár: Az erre megtartott bizottsági ülésen Pulya tagtársunk indítványára elvettük a főkönyvtárnoktól a palotában birt hatszobás lakást és kiutalványoztuk nagy felfedezőnknek. További 400 frtot küldtünk neki. Méltzassanak ezt tudomásul venni. (Pulya helyeslőleg üvölt.) Tovább.

Pulya: «It Poroszlóba a kávé nagyon rossz, a házak meg lapos teteűek, azér nem is marattam ott soká. De Berlinbe már job sorom volt, ott is megtaláltam a könyvtárat, benne 600,000 könyvel. Eszt is megsürgönyöztem.»

Ódász Kár: Az erre megtartott bizottsági ülésen Pulya tagtársunk indítványára évi 400 frt személyes pótlékkal javítottuk nagy felfedezőnk fizetését. Méltzassanak ezt tudomásul venni. (Pulya helyeslőleg üvölt.) Kérjük tovább.

Pulya: (tovább olvas.) «It találtam egy régi magyar nyomtatványt, mej az 1447 évből való, tehát félfázadal előb nyomatot, mint a nyomtatást föltalálták. Eszt ajánlom kiadásra.»

Ódász: Ennek alapján e csoda-könyv kiadása iránt megtettük a lépéseket, de előbb Pulya tagtársunk indítványára lemásolási költség fejében küldöttünk a tisztelt vőnek 300 frtot. Ő le is photographiroztatta a könyv címlapját (mert correctül másolni köztudomásulag nem képes) s ezt mi itthon megnézvén, küldt, hogy az egy 1747-iki nyomtatvány. Méltzassanak határozni, kiadjuk-e ezt az 1747-ből való ösnyomtatványt?

Szulimán: Azt hiszem, ezt mellőzhetjük, azonban az érdemes vő úrnak az elmaradó ívpénzek fejében fizethetnénk vagy 400 frtot s azzal quitt. (Pulya helyeslést üvölt.)

Pulya (tovább olvas): «Osztán átmentem Hamburgban, hol a korela nyomban kiütöt, mihejt megjöttem s ott találtam «Szegedi Georg (ez bizonyosan György akar lenni) «kanczionales»-ekjeiből egy példánt a magyarországon meglevő kilencz példányhoz. Eszt is ajánlom kiadni. De tovább nem mehetem, mert a hordár a ki vezetetet, itt megszőköt Amerikában tölem. Pénzből kifogytam, kérek pénzt.»

Ódász: Mélyen meghatván vesszük tudomásul a dicső fölfedező szerencsétlenségét és az azonnal megtartott bizottsági ülésen 1000 frt kárpótlást szavaztunk meg a nagy fölfedezőnek, Pulya Pál tagtársunk indítványára. Ugyancsak az ő kezdeményezésére kérem kimondatni, hogy a Szegedi cancionales-ét kiadjuk, a felfedező ezért 1000 frt ívpénzt kap; a teve-istálló igazgatója Szulimán pedig utasítsassék, hogy e dicső kiadvány körül üsse meg a reklám-dobot, ha bele szakad is a bőre.

Öllósi: Igaz! Csak szemérmesnek nem szabad lenni!

Ódász: Határozatul pedig kimondom, hogy 1., e jelentés az Akadémia ereklétarába helyeztessék, hogy 2., a magyar tudatlan Karaván ezentúl Hellebárd Álmos körül fog forogni és 3., az ő zsebe javára az «Ügyrend» 4 helyen módosítsassék! (Általános éljenzés!) Éljen legnagyobb tudósunk, a legnagyobb öllős Pulya veje. (Éljen!)

AZÓK A GYEREKEK!

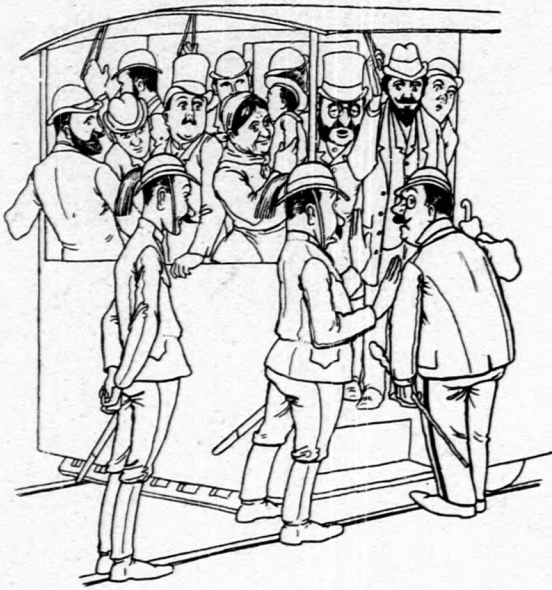

— Jaj böh szép kis baba! Hogy hívják magácskát? No jöjjön idebb és adja ide a kezét.

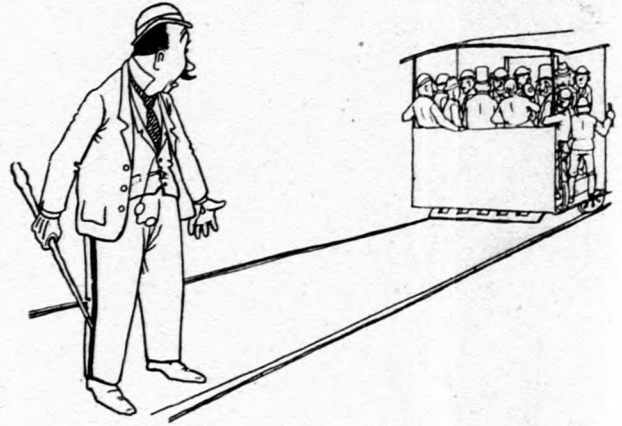
— Én a kezemet csak olyannak fogom adni, a ki vagy nagyon gazdag, vagy mágnás, — ha pedig a bácsi sem egyik, sem másik, akkor forduljon kérésével ide a nevelő nénihez.

A mi villamos vasutaink.

(Mikor már zsufolva vannak.)

Rendőrok. Hopp, nem szabad már felülni.
Utás. Miért?

Rendőrok. Hát azért, hogy mink ülhessünk fel.

KAKAS-ÜLŐ

TUDOR MARISKA.

Tragikus opera 4 felvonásban.
Szerkesztette *Hugó Viki.*

SZEMÉLYZET:

Mariska, vagy magasztalt Mária, királynő.
Fádián Infám, Mariska kedvence, kedvese stb.
Gilbert, Stampiglia vésnöke.
Dzséni, Gilbert nevelt lánya, később felesége, de előbb Fádián szeretője.
Simon Róka, főlord.
Koldus. Börtönőr. Hóhér. Népség.
Idő: 7 óra 10 perc, Történik a legsötétebb Angliában.

I. felvonás.

Simon. Falu végén van egy ház,
Gilbert lakik benne,
Van neki egy szép lánya,
Kit ő nőül venne.

(Nagy helyeslés elülről. Gilbert és Dzséni megjelenik hátulról.)

Gilbert. Szeretlek Roxelányom.
Szeretlek ó hiven,
Te vagy egész világom,
Te vagy itt mindenem...la...la...la.

Dzséni. Jaj de fáj, jaj de fáj,
Fáj a szívem, érted fáj... (meghatottan távozik.)

Koldus. (Fültantú). Ó te szegény Gilbert, minek bolondulsz e
csalfa lány után? Nem tudod, hogy:

...Van neki, van neki,
Van neki, van.
Barna szeretője,
Van neki, van!...

(Gilbert elájul a koldus tanácsára visszavonul.)

Fádián. (Csónakon jő). Minek a vörös én nekem,
Mikor én a szökét szeretem,
Kinek a földön párja nincs,
De még a.....

Koldus (nyakon ragadja). Itt vagy gazember, rég leslek. Megcsip-
telek. Tudom ki vagy! A királynő kedvese. 20.000 koronát
pergamentben, vagy elárullak.

Fádián. Nincsen pénzem, elkártyáztam,
Hej minek is volna... de különben akarod?

Koldus. Muszáj!

Fádián. Hogy ne legyél egész árva,
Vidd el ezt a másvilágra. (Hátba szúrja s elszalad.)

Koldus. Jaj, jaj, jaj, ez az átkozott... leszúrt.

Gilbert (berohan). Ki volt itt, ki járt itt,
Kinek a bicskája maradt itt?...

Koldus. Fádián megölt. (Meghal.)

Fádián (visszajön). Segítsd ezt bedobni a tengerbe, mert ha akarom,
te vagy a gyilkos. Tanunk nincs. Itt van erszényem, ez a tied.
(Hosszú kapacitálás, hajbakapás után bedobják a holttestet a vízbe.)

Gilbert. Megbosszullak, mert tudom, hogy te vagy a kedvesem
kedvese.

II. felvonás.

(Mariska szállása)

- Mariska.** Nézz rózsám a szemembe,
Mit olvasol belőle?...
Fádián. Csak egy kis lány van a világon,
Az is te vagy drága galambom...
(Hosszú enyelgés után a lordok megjelennek.)
Simon. Jaj be csalfa ez a legény,
Beesap téged, ó te szegény.
Ihajja, csuhajja
Fádiánnak más a babája.
- Dzséni** (Marinhoz). A faluban a legárvább vagyok én.
Nem tégedet, engem szeret e legény...
Mariska (ki mindenről tudott):
Hallod-e te Fádián, node Fádián, node Fádián.
Mit mond rólad ez a leány, node ez a leány, node ez a leány.
Fádián (csodálkozva). Nem igaz, hogy a legény hűtelen.
Nem igaz, hogy ezt a lányt szeretem!
Mariska. Nem igaz? Tudok és tudtam mindent. Itt vannak az élő
tanuk. Elő élő urak! Igaz-e az, hogy Fádián csalfa betyár?
Mind. Igaz. A mit tett láttuk mind.
...Fádiáni az este
A Dzszenikét megleste,
Sötétbe.
Mariska. Hallod? — Láttak!
Mig te engem szerettél
Piros csizmát viseltél... de most, meghalsz!
Vigyétek börtönbe! El vele, evvel a nápolyi gesztenye-
sütővel. (Fádián Gilberttel, ki büntársául szegődött, Mariska paran-
csára börtönbe hurcoltatnak.)

III. felvonás.

(Börtön.)

- Gilbert.** Gyászba borult az életem te miattad.
Mert a szived csalfa lány másnak adtad...
Igen... megcsalt. De azért szeretem. Jer öreg, légy vigasz-
talóm!
Börtönőr. Elmennék én tehozzád minden este.
Ha Mariska a kapuban nem lesne.
Gilbert. Mit félsz tőle, kölcsönös eskü tartja életünk. De ó mit
törődöm veled, csak jöjjön Dzséni.
Dzséni. (jön.) Itt vagyok drága, jer jer, nincs mit késnünk.
...A szökés párosan óh mi édes, ó mi szép
Szerető pár előtt...
Börtönőr. Utakat egyengetem én.
Gilbert. Igen? te jó öreg... De mégse, én meg akarok halni...
Ó nem fog szeretni.
Dzséni. De igen! Na.
Gyere ki rózsám, gyere ki
Csak magam vagyok ide ki.
Gilbert. Magad? (börtönörhöz.) Hát.
Nyisd ki babám az ajtót...
(Gilbert kiszabadul, megszökik. Dzséni boldog. Mariska markát fájdalom-
ittasan megropogtatja.)
- IV. felvonás.
(Halottas ház folyosója, harangkongás közepette.)
Mariska. Jaj be szépen harangoznak.
Talán az én galambomnak,
Most viszik a vesztőhelyre,
El sem búcsuzhattam tőle.
(Mariska parancsot ad, hogy Fádián helyett vigyenek mást a vérpadra.)

...Isten veled, gyöngyörnek szebb lett volna
Isten veled... De nem. Hisz Fádiáni megmenekül, a
népnek csak vér, nem ember kell.

- Dzséni.** Csak nem Gilbertet vitték helyette?
Mariska. De igen. Nem volt más, jó ő is.
Dzséni. Kegyetlen, szentelen, szívtelen nő. Az nem lehet.
Mariska. Nem. Majd hallod. (Három ágyulövés s a kivégzés megtör-
tént Fádiánon. Gilbert megmentve.)
Hóhér. Lekaszálták már a...
Mariska. Kit? Csak nem Fádiánt?
Simon. De igen, kegyelmes asszonyom. Adieu!
Mariska (összeesik) Margaréta, páratlan leány te
Margaréta, mit tettél te veled,
Margaréta, meghasad szived.
Mert nem tudod, hogy ő utána ki lesz kedvesed.
(A függöny elajul és legörnyed.)

G. — J.

Mi van még Szegeden.

A szegedi vasúti állomáson az érkező vonatoknál
rendesen csak egy lóvasúti kocsit várja az utasokat,
azt is egy ló húzza, ezt aztán a tömérdek utas héring-
módra megtömi. Egy ily alkalommal kérdezi egy
idegen:

- Nincs Szegeden állatvédő egyesület?
— Az nincs, de állat- és emberkínzó társulat, köz-
úti vaspálya előnévvel, az van, — feleli egy szegedi.

Mije volt hát?

- Kedvesem, miért nem jöttél tegnap Kissnéhez? hiszen
megígérted, — kérdezi a sétányon egyik asszony a másikat
— Migrénem volt édesem, — feleli emez.
— Mírge volt nagysád, mírge, — vág közbe a férje.

B—cs E—ő. Vettük, adjuk.
X. Kétszer is elolvastuk a ver-
set; de nem bírtuk megérteni,
hogy hova akar vele ütni? —
Gentry. Telegrafus. Kézira-
taikat nem bírtuk már beszo-
ritani. A mi megmenthető, a
jövő számba kerül. — **V—i**
L—s. De mennyire! Akár minden héten is! A szerkesztő —
vasárnapot kivéve — mindennap itt található a szerkesztő-
ségben, délelőtt úgy, mint délután. — **P. M.** Nem tulzás, csak
mérő igazság. Azok az «érdemek» pedig nem egyéb, mint év-
tizdedeken keresztül szuggertált babona.

Több kéziratról jövőre.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: Szabó Endre

DALOK

(KÖLTEMÉNYEK 1875—1891)

Irta: SZABÓ ENDRE.

Vaskos, 19 tömött ivre terjedő kötet;

ára 2 frt 50 kr., diszes kötésben 3 frt 50 kr.

Kapható:

RÉVAI TESTVÉREKNÉL

(Budapest, Városház-tér)

s átalak minden könyvkereskedésben.

Erről a könyvről a kritika következőképp nyilatkozott:

«Sz. E. megrázó hangokat talál érzelmei kifejezésére. A mi elbeszélő költészetét illeti, természetes, hogy uralkodó tehetsége itt is előtérbe lép. Van benne sok Baudelaire ördögi gúnyjából, melyet naiv hangja annál élesebben tüntet ki. Valóban Sz. E. — ez érdekes költői egyéniség — az ironikus hangulatokban jeleskedik». — (Nemzet.)

«Szabó E... életfilozófiája derült s ha el is borul hangulata, az utolsó akkordok mindig a megnyugvás zenéjébe csapnak át.

Valóban költőink közt több joggal senki sem kezdetné vers-kötetét azzal a sorral, a mivel Sz. E. kezdi: «Az én műzsám nem álszenteskedő». — (Pesti Hirlap.)

«Szabó Endrét általánosan ismerik, mert ha vannak oly mar-kans megjelenésű alakok, a kiket későbbi találkozások alkalmával mindig felismerhetünk, úgy vannak költők is, kiknek határozott egyénisége, hangja és általában stylje minden versükből felismer-hető akár a név aláírása nélkül is. A Sz. E. kölete és ő maga ugyan-egy dolog. Büszke független lélek, a ki a kapaszkodó lelkeket meg-veheti, az igazságszolgáltatás pályájáról lép a műzsa kedveért, de műzsája mindig az igazságszolgálja.» — (Pesti Napló.) Sth. stb.

«Szabó Endre nem tartozik a tuczat-költők közé, hanem teljesen eredeti és érdekes költői egyéniség. Ezek a versek sajátosan érdes, de még sem bántó hangjukkal és szípkorkázó ötleteikkel páratlanul állnak újabb költői irodalmunkban.» — (Magyar Hirlap.)

«Egész szokatlan a Sz. E. hangja az újabb magyar lírában a melyet fiatal nihilisták és jajveszékélő Híobok népesítenek be. Az élet keserű pohara ő töle sem maradt el, de őseredeti humo-rával át tudja magát törni a földi bajokon. Szatírára való hajlama utat tör magának. Szatírája mint élő nyíl talál. Valódi igazságszeretettel és férfias bátorsággal világít Szabó, a napi élet bálványainak: az aranynak, a szoldateszkának, az üres felfújt nagyságoknak, a brutális hatalomnak szemébe. Marsel-laisét énekel a munkáról, a mely igazságot követel, hymnuszt a mindennapi kenyérről, a melylyel a becsületes ember beéri. Szabó E. élet-friss költésze az újabb magyar líra legkiválóbb jelenségei közé tartozik.» — (Pester Lloyd.) Sth. stb

Nagyban készül
az „Üstökös“ 1894-iki évkönyve:

Gigerliék Naptára!

Olesón fogjuk adni:

Közönséges halandóknak 50 kr.

Az „Üstökös“ előfizetőinek 30 kr.

FODOR JÓZSEF

fényképe

Budapest,
IV. Károly-körút 6.

Ajánlkozik egészen új és legelőkeltebb fényképek elkészítésére. Nagyítások régi képek után, minden nagyságban, valamint aquarell és olajban festett képek műveszi kivitelére.

1847 óta, tehát több mint 46 éve, hogy a legnagyobb sikerrel alkalmaztatik a Németország első orvosi kollegiuma által megvizsgált s kitünő használhatósága miatt a magas helytartóság által Magyarországhban szabadalmazott

WEBER-féle

köszvény-vászon

köszvény, csúsz, tagszaggatás, keresztcsont-fájás, vörheny, m-ll- és derékfájdalmak, lábcsepő-köszvény, fájdalom és ischias stb. ellen, mindennemű görcsök a kezek és lábakban, különösen görcsös erek, dagadt tagok, ficzamosodások és oldalszurások biztos eredményvel gyorsan gyógyíttatnak ezen gyógyhatású köszvény-vászon által.

Egy csomag ára 1 frt 5 kr, kettős erejű (nehezebb bajoknál alkalmazandó) 2 frt 10 kr.

Valódi csak akkor, ha védjeggyel van ellátva.

Kapható: Budapestben Török József gyógyszerész Király-u. 12. Kochmeister Frigyes utóda Arany-János-u. és Thallmayer és Seitz Nádor-u.

MUJKOSÉK

← KALANDJAI

SZÁRAZON ÉS VIZEN.

ÁRA 80 KR.

!!! Esemény a világirodalomban!!!

Immáron lassacskán kikerül a sajtó alól tanuságos könyvünk

MÁSODIK KIHOHANÁSA

(a gyengébbek kedvéért: a második kötet).

Mit is a szűkes főváros azon intézkedésére támaszkodva, hogy a kolera nyavalyája ellen legjobb a víz, hűvös, hűvös, hűvös ajánlunk minden kolera-tól féltő halandónak.

Mink:

MUJKOS DEMETER és MUJKOS GYÖRGY
görömbölyi possesszorok.

GUMMI

és halhólyagok, francia gyártmány (ártalmatlanságot jótállás), orvosi tekintélyek és szaklapok által megbeszélve és különösen ajánlva. Tuzaton-kint 60 kr., 1., 2., 3., 4., és 5 frt. **Capottes Americaines** tuzatja 2 frt. **Safetti Sponges**, női övszerek, Prof. Lister módszere, tuzatja 1., 2., 3 és 4 frt. **Ujdonságok. Pelyporus avenge** 1 frt 50 kr. Ujon javított női övszer 1886. márcz. 22-dike óta forgalomban, nagy előnyökkel bir, nagy kedveltség miatt. Valodian csak

FEITEL LIPÓT-nál

kapható. **Wien, I. Kärtner-strassenr 36/U.** cs. k. kereskedelmi törvény-székileg bejegyzett czég és **Páris, 13. Rue des petites Ecuries**, keszpenz vagy utánvét mellett. — Egyetlen párisi képviselő Ausztria-Magyarország részére. — Egy teljes, használható 12 írbot tartalmazó minta-collectio 1 frt 80 kr. Magyar levelezés.

Uraknak.

Gyengeségi állapotoknál a Volta tanár rendszere szerint összeállított „galvano-elektikus készülék önhasználatra“ orvosok által ajánlatik és rendeltetik. E készülék összeállítása szigoruan tudományos alapon nyugszik. Zsebben könnyen hordható. A készülék leírása ingyen. Zárt borítékban 10 kr. levélbelyeggyéért megrendelhető

AUGENFELD I.

elektrotechnikus és cs. kir. szabadalomtulajdonos által Bécsben, I., Schullerstrasse 18.